

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4326/2020
04.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., Република Словенија, чији је пуномоћник Ђорђе Трифуновић, адвокат из ..., против туженог Фонда за социјално осигурање војних осигураника, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8522/17 од 16.05.2018. године, на седници већа одржаној 04.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8522/17 од 16.05.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 8522/17 од 16.05.2018. године.

Образложење

Првостепеном пресудом Првог основног суда у Београду П 18601/2016 од 07.04.2017. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име неисплаћених месечних износа пензије у периоду од 01.11.1992. године до 06.11.1993. године и у периоду од 27.05.1994. године до 01.04.1995. године плати наведене новчане износе са законском затезном каматом. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 17.200,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 8522/17 од 16.05.2018. године одбијена је жалба тужиоца као неоснована и пресуда Првог основног суда у Београду П 18601/16 од 07.04.2017. године је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се његова ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права

(посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране одредбе закона, Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној.

Према стању списка, тужилац је држављанин Републике Словеније. Решењем Фонда за социјално осигурање војних осигураника од 21.08.1992. године стекао је право на пензију од 01.07.1992. године, коју је примао до 31.10.1992. године када је прекинут платни промет између Републике Србије и Републике Словеније. Право на пензију у Републици Словенији тужилац је стекао почев од 01.04.1995. године. Нижестепени судови налазе да је тужбени захтев за исплату пензија 01.11.1992. године до 01.04.1995. године неоснован. Наиме, према члану 2. Прилога Е Закона о потврђивању Споразума о питањима сукцесије неисплаћене износе пензија исплаћује држава на чијој територији корисник има пребивалиште, а то је у случају тужиоца Република Словенија. Позивање тужиоца на билатерални споразум Републике Словеније и Републике Србије у вези питања социјалног осигураника није од утицаја јер се по оцени нижестепених судова не односи се на војне осигуранике, као посебну категорију.

Разлоге нижестепених судова, засноване на чињеничним појединостима конкретног случаја, прихвата и ревизијски суд. Нема потребе да се правно питање на које се ревизијом указује расправи као питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Ревизијом се не указује на постојање другачијих одлука у истом чињенично-правном спору, па следи да нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиоца у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде од 7.624,25 динара испод прописаног цензуса из цитиране одредбе, то следи да ревизија тужиоца није дозвољена, па је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић